

LTCA

ADWOKACI I DORADCY PODATKOWI

Z PASJI DO PODATKÓW

**CZYLI CYKLICZNY PRZEGLĄD NOWOŚCI
PODATKOWYCH OD LTCA**

#Zpasjidopodatkow

Warszawa, 03.07.2023 r.

Spis treści:

1. NAJNOWSZE ORZECZENIA I INTERPRETACJE

CIT

1.1. Podatek od dochodu z przekształcenia.	1
1.2. Korzystny wyrok w sprawie zwolnienia dla spółek holdingowych.	2
1.3. Korzystny wyrok w sprawie zwolnienia dla spółek holdingowych.	3
1.4. CIT a wypłata bonusu transakcyjnego członkowi zarządu.	5
1.5. Czy wzajemne udzielanie poręczenia przez uczestników cash-poolingu stanowi nieodpłatne świadczenie?	6

VAT

1.6. Kolejny wyrok TSUE w sprawie opodatkowania „VAT marża” usług turystycznych.	7

PIT

1.7. Odliczenie zapłaconego ryczału od dochodów spółek przy kalkulacji PIT pod lupą sądu.	8
1.8. MF przyznaje, że opłacenie zaległych składek ZUS przez płatnika nie powoduje powstania przychodu u ubezpieczonego – interpretacja ogólna.	11
1.9. Skutki zwrotu środków z IKZE.	12

CENY TRANFEROWE

1.10. Udokumentowanie przez Spółkę korekty cen transferowych.	13

2. TEMATY TYGODNIA

2.1. Dyrektor KIS uzyska specjalistyczne wsparcie przy wydawaniu Interpretacji indywidualnych.	14
2.2. Kiedy istnieje możliwość potrącenia przysługującej nam wierzytelności w przypadku przelania przysługujących wobec nas wierzytelności?	15
2.3. Skutki podatkowe rozparcelowania i sprzedaży działki otrzymanej w darowiźnie.	17

3. CO W PRAWIE PISZCZY?

3.1. Amortyzacja lokali mieszkalnych! WSA w Łodzi.	18
3.2. Idą zmiany w składce zdrowotnej.	18
3.3. KSeF - zaktualizowana wersja wzoru struktury FA(2).	18
3.4. Konsolidacja wydawania wiążących informacji podatkowych i celnych.	18

4. SZKOLIMY SIĘ Z LTCA

4.1. Webinary.	19
4.2. Szkolenia.	19

5. KONTAKT

5.1. Zapraszamy do kontaktu.	20

Najnowsze orzeczenia i interpretacje

➔ Podatek od dochodu z przekształcenia.

Kto miał okazję zajmować się estońskim - CIT, ten wie, że jeżeli spółka opodatkowana estońskim - CIT powstaje z przekształcenia innego podmiotu, musi rozpoznać **podatek od dochodu z przekształcenia** (art. 7aa ust. 2 pkt 3 ustawy o CIT i art. 7aa ust. 9 pkt 2 ustawy o CIT).

Przypominamy, że **dochód z przekształcenia musi rozpoznać spółka, której pierwszy rok po przekształceniu jest rokiem podatkowym, w którym spółka wybrała estoński - CIT.**

Kluczowe jest pojęcie roku podatkowego, bowiem przy przekształceniu Jednoosobowej Działalności Gospodarczej w spółkę kapitałową albo w spółki osobowej w kapitałową należy zamknąć księgi rachunkowe (art. 12 ustawy o rachunkowości), a to zgodnie z art. 8 ustawy o CIT kreuje nowy rok podatkowy u tego podatnika.

Kolejny rok podatkowy wystąpi przy wyborze estońskiego CIT - u bo również musimy zamknąć księgi (art. 28j ust. 5 ustawy o CIT).

Jeżeli zatem po przekształceniu spółka przez jakiś czas pozostanie opodatkowana w ramach klasycznego CIT, to nie znajdzie wobec niej przepis nakładający obowiązek ustalania dochodu z przekształcenia, ponieważ rok podatkowy, w którym spółka zaczyna opodatkowanie estońskim CIT nie będzie pierwszym rokiem podatkowym spółki bezpośrednio po przekształceniu.

Potwierdza to najnowsza interpretacja indywidualna z dnia 22 czerwca 2023 r., nr 0114-KDIP2-1.4010.285.2023.1. MW, a także wcześniej wydawane interpretacje - np. interpretacja z dnia 21 grudnia 2022 r., nr 0111-KDIB1-2.4010.470.2022.10. EJ.

Niestety, kilka dni temu wydano inną, negatywną interpretację dotyczącą E- CIT, która mówi, że przekształcenie spółki w inną spółkę nie kreuje nowego całkowicie podmiotu i taka spółka powstała z przekształcenia nie może korzystać z przywilejów zarezerwowanych dla podatników rozpoczynających działalność gospodarczą w rozumieniu estońskiego - CIT (preferencyjne przepisy dot. warunków zatrudnienia i niższa stawka E- CIT).

Omawiana interpretacja została wydana dnia 23 czerwca 2023 r. i jej numer to: 0114-KDIP2-2.4010.224.2023.1. ASK.

Ta interpretacja to niestety kolejne potwierdzenie zmieniającej się na niekorzyść praktyki interpretacyjnej dotyczącej pojęcia podatnika rozpoczynającego prowadzenie działalności.

Linki do obu omawianych rozstrzygnięć:

eureka.mf.gov.pl

eureka.mf.gov.pl

Autor:

Adrian Kępiński

Konsultant Podatkowy

adrian.kempinski@ltca.pl

Najnowsze orzeczenia i interpretacje

➡ Passa korzystnych interpretacji indywidualnych dotyczących estońskiego - CIT nadal trwa.

W interpretacji indywidualnej z dnia 27 czerwca 2023 r., nr 0113-KDIP2-3.4011.330.2023.1.SJ Dyrektor Krajowej Informacji Skarbowej potwierdził, że **jeżeli spółka opodatkowana estońskim - CIT korzysta z aut osobowych w sposób mieszany i płaci z tego tytułu podatek od dochodu z tytułu ukrytych zysków**, to korzystanie przez udziałowców z tych aut do celów prywatnych nie podlega opodatkowaniu podatkiem PIT.

To bardzo korzystne i przychylne dla podatników rozstrzygnięcie. Fiskus potwierdził, że wydatki i odpisy amortyzacyjne (stanowiące ukryte zyski), opodatkowane przez Spółkę na podstawie art. 28m ust. 1 pkt 2 ustawy o podatku dochodowym od osób prawnych, nie stanowią przychodu, o którym mowa w art. 11 ustawy o podatku dochodowym od osób fizycznych, a tym samym nie wpisują się w kategorie przychodów wskazane w art. 10 ustawy o podatku dochodowym od osób fizycznych.

To znaczy, że spółka jako płatnik nie musi pobierać podatku PIT od korzyści udziałowca związanej z oddaniem mu takiego auta nie podlegają opodatkowaniu.

Dlaczego to rozstrzygnięcie jest istotne? Ponieważ w przypadku spółek opodatkowanych na zasadach ogólnych CIT, przychód podatkowy na gruncie podatku PIT wystąpi - o ile udziałowiec zatrudniony jest w spółce na umowie o pracę, o tyle granicę wysokości przychodu wyznacza ustawa o podatku PIT (art. 12 ust. 2a ustawy o PIT). Wysokość tego miesięcznego przychodu to 250 zł albo 400 zł - zależnie od mocy pojazdu.

Jednak, w przypadku udziałowców, którzy zasiadają w zarządzie na podstawie i pobierają wynagrodzenie z tytułu powołania nie znajdą zastosowania górne limity przewidziane dla pracowników, więc przychód należy rozpoznawać w pełnej, rynkowej wysokości (interpretacja z dnia 2 września 2022 r., nr 0114-kdip2-2.4011.545.2022.1.IN).

Link do omawianego rozstrzygnięcia: eureka.mf.gov.pl

Najnowsze orzeczenia i interpretacje

➡ Korzystny wyrok w sprawie zwolnienia dla spółek holdingowych cz. I

Przepisy o spółkach holdingowych zaczęły obowiązywać od 1 stycznia 2022 r. Początkowo jednym z warunków, aby spółka stanowiła spółkę holdingową, a tym samym była uprawniona do skorzystania z uprawnień przysługujących spółkom holdingowym było wspomniane w art. 24m pkt lit. a ustawy o CIT (w brzmieniu obowiązującym od 1 stycznia do 31 grudnia 2023 r.) **posiadanie, nieprzerwanie przez okres co najmniej 1 roku, bezpośrednio na podstawie tytułu własności co najmniej 10% udziałów (akcji) w kapitale spółki zależnej.**

Wydawałoby się, że te proste przepisy dotyczące spółek holdingowych **nie powinny sprawiać problemów z ich interpretowaniem**. Jednakże Dyrektor KIS postanowił nieco skomplikować życie podatnikom. Zgodnie z interpretacjami indywidualnymi wydawanymi przez ten organ podatkowy przez okres co najmniej 1 roku, o którym mowa w art. 24m pkt lit. a ustawy o CIT (w brzmieniu obowiązującym od 1 stycznia do 31 grudnia 2023 r.) powinien być liczony od 1 stycznia 2022 r. czyli od wejścia w życie przepisów o spółkach holdingowych. Dyrektor KIS wskazał na to m.in. w interpretacjach indywidualnych z dnia:

- 29 grudnia 2022 r. nr 0111-KDIB1-3.4010.803.2022.1.PC,
- 25 października 2022 r. nr 0111-KDIB1-3.4010.252.2022.2.IZ,
- 20 września 2022 r. nr 0111-KDIB1-3.4010.191.2022.1.IZ,
- 30 sierpnia 2022 r. nr 0111-KDIB1-3.4010.364.2022.2.IZ.

Przykładowo w powołanej powyżej interpretacji z dnia 29 grudnia 2022 r. nr 0111-KDIB1-3.4010.803.2022.1.PC Dyrektor KIS wskazał, że „*Podkreślenia wymaga, że w praktyce pierwszym rokiem, w którym będzie możliwe skorzystanie ze zwolnień w reżimie holdingowym będzie rok 2023. Jako, że przepisy o reżimie holdingowym weszły w życie 1 stycznia 2022 r., ten moment należy uznać za rozpoczynający bieg rocznego okresu, w którym powinny być spełnione warunki, przewidziane w przepisach o reżimie holdingowym. W świetle powyższych wyjaśnień, skoro pierwszym rokiem w którym będzie możliwe skorzystanie ze zwolnienia przewidzianego w ustawie o podatku dochodowym od osób prawnych dla spółki holdingowej będzie rok 2023, to nie można zgodzić się z Wnioskodawcą, że może skorzystać ze zwolnienia na podstawie art. 24o ust. 1 ustawy CIT, w stosunku do udziałów spółki zależnej, których sprzedaż nastąpiła/nastąpi w 2022 r.*”

Nie sposób jest zgodzić się z taką argumentacją organu podatkowego. Z literalnego brzmienia powołanego przepisu, ani z ustawy nowelizującej wprowadzającej ten przepis nie wynika, aby okres 1 roku, o którym mowa w art. 24m pkt lit. a ustawy o CIT (w brzmieniu obowiązującym od 1 stycznia do 31 grudnia 2023 r.) należało liczyć dopiero od wejścia w życie tego przepisu.

Również skoro w art. 70 ust. 1 ustawy nowelizującej z dnia 29 października 2021 r. (tzw. Polski Ład) zostało przewidziane, że przepisy dotyczące spółek holdingowych stosuje się do przychodów uzyskanych od dnia 1 stycznia 2022 r., to założenie przyjęte przez Dyrektora KIS, że zwolnienie będzie przysługiwać dla przychodów uzyskanych od 1 stycznia 2023 r. (a takie konkluzje wynikają z interpretacji organu) jest niezgodne z przepisami prawa.

Wskazać należy, że jeśli celem racjonalnie działającego ustawodawcy byłoby odroczenie terminu, od którego przysługiwać ma zwolnienie do 1 stycznia 2023 r., to znalazłoby to wprost swoje odzwierciedlenie w przepisach.

Na szczęście **innego zdania niż Dyrektor KIS był WSA w Poznaniu, który wyrokiem z dnia 10 marca 2023 r. sygn. akt I SA/Po 834/22 (orzeczenie nieprawomocne) uchylił interpretację indywidualną**, w której organ podatkowy zajął wskazane powyżej stanowisko. Wskazać należy, że organ w uchylonej interpretacji organ podatkowy dodatkowo wskazał, że spółka, aby została uznana za holdingową musi spełniać również pozostałe warunki przez co najmniej rok (co również nie ma oparcia w przepisach).

Najnowsze orzeczenia i interpretacje

➡ Korzystny wyrok w sprawie zwolnienia dla spółek holdingowych cz. II

WSA wskazał, że „Zwrócić należy również uwagę na postanowienia art. 70 ust. 1 ustawy nowelizującej. W przepisie tym przewidziano, że przepisy znowelizowanej ustawy o PDOP stosuje się do dochodów (przychodów) uzyskanych od dnia 1 stycznia 2022 r. Aprobata przyjętej przez organ wykładni zakładającej, że termin o którym mowa w art. 24m pkt 2 lit. a) ustawy o PDOP należy liczyć poczynawszy od 01 stycznia 2022 r. skutkowałaby tym, że sporne zwolnienie mogłoby znaleźć zastosowanie dopiero od 01 stycznia 2023 r. Tymczasem z mocy niebudzącego wątpliwości interpretacyjnych przepisu przejściowego art. 70 ust. 1 ustawy nowelizującej wynika, że ustawę o PDOP w nowym brzmieniu należy stosować do przychodów uzyskanych już od 01 stycznia 2022 r. Zastosowanie ustawy o PDOP w nowym brzmieniu względem przychodów uzyskanych już od 01 stycznia 2022 r. wymaga aby przy obliczaniu okresu o którym mowa w art. 24m pkt 2 lit. a) ustawy o PDOP uwzględnić również okres przed dniem wejścia w życie wskazanego przepisu. Treść wskazanego ostatnio przepisu nie zawiera żadnych sformułowań pozwalających na przyjęcie, że termin, o którym mowa w tym przepisie należy liczyć dopiero od 01 stycznia 2022 r. W konsekwencji nie sposób podzielić również poglądu organu głoszącego, że to wskazana ostatnio chwila jest datą, w której rozpoczął bieg roczny okres odnoszony do warunków, od których spełniania uwarunkowano uznanie spółki z ograniczoną odpowiedzialnością bądź też spółki akcyjnej za spółkę holdingową.”.

Obecnie ustawa o CIT (w brzmieniu od 1 stycznia 2023 r.) przewiduje, że wszystkie wymagania dotyczące spółki holdingowej i spółek zależnych, o których jest mowa w art. 24m ust. 1 ustawy o CIT muszą być spełnione przez co najmniej okres 2 lat, aby móc skorzystać z uprawnień przysługujących spółkom holdingowym. Na szczęście dla podatników Dyrektor KIS w interpretacjach dotyczących obecnie obowiązujących przepisów nie próbuje prowadzić podobnej narracji co w przypadku pierwotnego brzmienia przepisów o spółkach holdingowych – przykładowo w interpretacji indywidualnej z dnia 24 stycznia 2023 r. nr 0114-KDIP2-2.4010.242.2022.1.SP Dyrektor KIS uznał za prawidłowe stanowisko wnioskodawcy, że „[...] do okresu co najmniej 2 lat nieprzerwanego spełniania warunków wskazanych w art. 24m ust. 1 pkt 1-4 o którym mowa w art. 24m ust. 2 znowelizowanej ustawy o CIT w brzmieniu, które obowiązywać będzie od 1 stycznia 2023 r. wlicza się także okres spełniania tych warunków przez Wnioskodawcę przed dniem 1 stycznia 2023 r.”.

Skoro Dyrektor KIS doszedł do wniosku, że od 2023 r. identyczny zapis o nieprzerwanym okresie oznacza, że należy liczyć także czas przed wejściem przepisu, to nam pozostaje liczyć na to, że organ sam dojdzie do prawidłowych wniosków i dokonując zmian pozostałych interpretacji dotyczących 2022 roku oszczędzi pracy sądom administracyjnym (i pieniędzy wszystkim podatnikom składającym się na koszty tych postępowań sądowo-administracyjnych).

Najnowsze orzeczenia i interpretacje

➔ CIT a wypłata bonusu transakcyjnego członkowi zarządu.

Dyrektor KIS w dniu 30 maja 2023 r. wydał interpretację indywidualną nr 0111-KDIB1-1.4010.810. 2022.2.BS, w której stwierdził, że **wydatek na bonus transakcyjny nie stanowi dla spółki kosztu podatkowego, jednakże jego zwrot od spółki holdingowej grupy jest przychodem.**

Sprawa dotyczyła spółki należącej do grupy kapitałowej, która działa w branży informatycznej. Ze względu na fakt, iż osoby o wysokich kompetencjach pełnią ważne funkcje jednocześnie w kilku spółkach z grupy, oprócz podstawowego miesięcznego wynagrodzenia objęte są programem przewidującym dodatkowe wynagrodzenie z tytułu osiągnięcia założonych celów. W zeszłym roku zmienił się właściciel grupy, w związku z czym otwarty został nowy program motywacyjny a stary zamknięto, przy czym został on wypłacony z rocznym wyprzedzeniem jako tzw. bonus transakcyjny. Zgodnie z uchwałą Nadzwyczajnego Zgromadzenia Wspólników Spółki bonus transakcyjny został wypłacony na rzecz członka zarządu przez spółkę, której to później zostało zrekompensowane przez spółkę holdingową grupy.

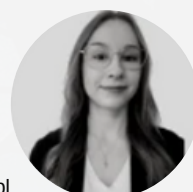
We wniosku o wydanie interpretacji indywidualnej zadano pytanie, czy wypłacony członkowi zarządu bonus transakcyjny nie stanowi kosztu uzyskania przychodów spółki zgodnie z art. 15 ust. 1 ustawy o CIT oraz czy - w przypadku, gdyby kosztu nie stanowił - to czy zwrot kwoty bonusu transakcyjnego przez spółkę holdingową grupy nie stanowi przychodu podatkowego spółki zgodnie z art. 12 ust. 4 pkt 6a ustawy o CIT. Spółka uważała, że wydatek na bonus transakcyjny nie jest kosztem podatkowym a także, że otrzymany zwrot nie stanowi dla niej przychodu.

Ze stanowiskiem tym organ zgodził się tylko częściowo, przychylając się do kwestii nieuznania takiego wydatku za koszt uzyskania przychodu dla spółki, jednak nie zgodził się co do niezaliczenia zwrotu jako przychodu spółki. Dyrektor KIS stwierdził, że aby wskazany wydatek stanowił koszt uzyskania przychodów powinien łącznie spełniać następujące kryteria:

- musi zostać poniesiony w celu uzyskania przychodów,
- musi mieć charakter definitywny,
- nie może znajdować się w określonym w art. 16 ustawy o CIT katalogu wydatków niestanowiących kosztów uzyskania przychodów,
- musi pozostawać w związku z prowadzoną przez podatnika działalnością gospodarczą
- oraz musi być właściwie udokumentowany.

W związku z tym, iż wydatek w postaci wypłaty bonusu transakcyjnego nie spełnił łącznie wszystkich powyższych warunków, tj. nie wiązała się z zachowaniem lub zabezpieczeniem źródła przychodów spółki – nie może zostać zaliczony do kosztów uzyskania przychodów.

Z kolei w przypadku ewentualnego rozpoznania przychodu spółka powołała się na art. 12 ust. 4 pkt 6a ustawy o CIT, zgodnie z którym do przychodów nie zalicza się zwróconych innych wydatków niezaliczonych do kosztów uzyskania przychodów. Jednakże, zdaniem organu, nie ma podstaw do wskazanego przepisu, ponieważ otrzymana rekompensata nie jest zwróconym wydatkiem, o którym mowa w ww. przepisie, tylko definitywnym przysporzeniem majątkowym otrzymanym przez spółkę, wynikającym z woli spółki holdingowej grupy.

Najnowsze orzeczenia i interpretacje

➔ Czy wzajemne udzielanie poręczenia przez uczestników cash-poolingu stanowi nieodpłatne świadczenie?

Wnioskodawca zwrócił się z pytaniem czy w związku z wzajemnym udzielaniem poręczeń przez Uczestników, po stronie Polskich Uczestników powstanie przychód z tytułu nieodpłatnych bądź częściowo odpłatnych świadczeń, o którym mowa w art. 12 ust. 1 pkt 2 UoCIT, a w przypadku negatywnej odpowiedzi, czy w takiej sytuacji powstanie dochód, o którym mowa w art. 11c ust. 2 UoCIT?

Wykładnia pojęcia "nieodpłatnego świadczenia" była przedmiotem wielokrotnej oceny sądów administracyjnych i posiada już ugruntowane znaczenie.

W wyroku Naczelnego Sądu Administracyjnego z dnia 17 stycznia 2020 r. (sygn. akt II FSK 374/18) sąd wskazuje, że "Pojęcie, użytego w przepisie art. 12 ust. 1 pkt 2 u.p.d.o.p., nieodpłatnego świadczenia ma w orzecznictwie sądów administracyjnych ugruntowane znaczenie. Sądy jednolicie prezentują pogląd, że ma ono szersze znaczenie niż w prawie cywilnym i obejmuje ono wszystkie zjawiska gospodarcze i zdarzenia prawne, których następstwem jest uzyskanie korzyści kosztem innego podmiotu, lub te wszystkie zdarzenia prawne i zdarzenia gospodarcze w działalności podatnika, których skutkiem jest nieodpłatne, to jest niezwiązane z kosztami lub inną formą ekwiwalentu przysporzenie majątku tej osobie, mające konkretny wymiar finansowy (por. uchwały NSA z 24 października 2011 r., sygn. akt II FPS 7/10, z 24 maja 2010 r., sygn. akt II FPS 1/10 z 18 listopada 2002 r., sygn. akt FPS 9/02 i z 16 października 2006 r., sygn. akt II FPS 1/06)".

Wskazana wykładnia pojęcia nieodpłatnego świadczenia, wskazuje, że jest to przysporzenie majątkowe powiązane z uzyskaniem przez podatnika korzyści niezwiązanej z wydatkami, kosztami lub inną formą ekwiwalentu, mające konkretny wymiar majątkowy czy finansowy. Zatem z nieodpłatnym świadczeniem nie mamy do czynienia w przypadku, gdy w związku ze świadczeniem innego podmiotu podatnik dokonuje świadczenia wzajemnego. Oznacza to, że podstawą do stwierdzenia nieodpłatności danego świadczenia jest to, aby podmiot otrzymujący świadczenie nie był zobowiązany do wykonania jakiegokolwiek świadczenia wzajemnego. Do stwierdzenia nieodpłatności danego świadczenia konieczny jest brak świadczenia ekwiwalentnego.

Pojęcie przysporzenia majątkowego musi być powiązane jako konstytuujące pojęcie nieodpłatnego świadczenia z uzyskaniem przez podatnika korzyści niezwiązanej z wydatkami, kosztami, zaoszczędzeniem wydatków, które mogą być powiązane także z brakiem obowiązku uiszczenia wynagrodzenia.

Ponadto, zgodnie z wyrokiem Naczelnego Sądu Administracyjnego z dnia 15 listopada 2019 r. (sygn. II FSK 4/18) "dla uznania świadczenia za odpłatne czy nieodpłatne nie ma przesądzającego znaczenia to, czy beneficjent płaci za nie wynagrodzenie czy nie, ale to czy czynność ta ma charakter czynności przysparzającej, a więc takiej, na podstawie której strona dokonująca przysporzenia majątkowego otrzymuje czy ma otrzymać w zamian korzyść majątkową".

Natomiast na potrzeby ustawy o CIT pod pojęciem świadczenia częściowo odpłatnego należy rozumieć świadczenie, które podatnik otrzymuje za wartość niższą aniżeli realna wartość otrzymanego świadczenia. Oznacza to, że świadczeniem częściowo odpłatnym jest świadczenie, które podatnik otrzymuje ponosząc ciężar ekonomiczny odpowiadający wyłącznie części wartości otrzymanego w zamian świadczenia.

Wnioskodawca wskazał, że udzielane w związku z Cash-Poolingiem poręczenia będą miały charakter wzajemny (każdy z Uczestników udzieli poręczenia pozostałym Uczestnikom) oraz ekwiwalentny (Uczestnicy nie otrzymają wynagrodzenia z tytułu udzielonego poręczenia, ale uzyskają w zamian takie samo zabezpieczenie w formie poręczenia od pozostałych Uczestników).

Organ potwierdził stanowisko Wnioskodawcy, iż wzajemność oraz ekwiwalentność świadczeń Uczestników w związku z wzajemnym udzielaniem poręczeń w ramach Cash-Poolingu, przesądza o braku powstania przychodu po stronie Polskich Uczestników z tytułu nieodpłatnych, bądź częściowo odpłatnych świadczeń, o którym mowa w art. 12 ust. 1 pkt ustawy o CIT.

sip.lex.pl

Autor:
Patrycja Szewczyk
Senior Associate
patrycja.szewczyk@ltca.pl

Najnowsze orzeczenia i interpretacje

➡ Kolejny wyrok TSUE w sprawie opodatkowania „VAT marża” usług turystycznych.

Wczoraj (29.06.2023 r.) zapadł kolejny wyrok TSUE (C-108/22) w polskiej sprawie dotyczącej opodatkowania w trybie VAT marża usług turystycznych. Sprawa dotyczyła podatnika zajmującego się konsolidacją usług hotelowych, który dokonywał odsprzedaży usług noclegowych nabytych od innych podmiotów. Cena po jakiej podatnik odsprzedawał noclegi obejmowała koszt nabycia usługi noclegowej i „narzut w postaci ceny rezerwacji w celu pokrycia kosztów transakcji”. W sprawie istotnym jest to, iż odsprzedaży usług noclegowych nie towarzyszyły inne dodatkowe usługi.

W zapadłym rozstrzygnięciu TSUE powołując się na swoje wcześniejsze orzecznictwo dotyczące usług świadczonych przez biuro podróży (w tym na wyrok TSUE z dnia 19 grudnia 2018 r., Alpenchalets Resorts, C-552/17), wskazał, iż dla możliwości zastosowania procedury szczególnej dotyczącej biur podróży nie ma znaczenia fakt czy usłudze zakwaterowania towarzyszą dodatkowe usługi.

Jak wskazał TSUE:

(...) świadczenie przez biuro podróży zakwaterowania wakacyjnego podlega owej szczególnej procedurze opodatkowania, nawet jeśli usługa ta obejmuje jedynie zakwaterowanie. W tym względzie należy wskazać, że ponieważ samo tylko zapewnienie zakwaterowania wakacyjnego przez biuro podróży wystarcza do tego, aby zastosowanie miała procedura szczególna przewidziana w art. 306–310 dyrektywy VAT, znaczenie innych dostaw lub świadczenia usług, które ewentualnie towarzyszą owej usłudze zakwaterowania, nie może mieć wpływu na kwalifikację prawną omawianej sytuacji, to znaczy na to, że objęta jest ona procedurą szczególną dla biur podróży (zob. podobnie wyrok z dnia 19 grudnia 2018 r., Alpenchalets Resorts, C-552/17, EU:C:2018:1032, pkt 29–33).

Mając na uwadze fakt, iż jak wskazuje TSUE w powołanej sprawie, podatnik dokonuje transakcji identycznych lub co najmniej porównywalnych z transakcjami biura podróży lub organizatora wycieczek turystycznych (w zależności od potrzeb i oczekiwań klientów podatnik świadczy również okazjonalnie doradztwo w wyborze miejsca noclegowego oraz pomoc w organizacji podróży), w konsekwencji **należy stwierdzić, iż art. 306 dyrektywy VAT należy interpretować w ten sposób, że świadczenie podatnika polegające na zakupie usług noclegowych od innych podatników i na ich odsprzedaży jest objęte procedurą szczególną VAT mającą zastosowanie do biur podróży, mimo że usługom tym nie towarzyszą usługi dodatkowe.**

Najnowsze orzeczenia i interpretacje

PIT

➡ Odliczenie zapłaconego ryczału od dochodów spółek przy kalkulacji PIT pod lupą sądu cz. I

W przypadku wypłaty dywidendy zgodnie z art. 30a ust. 1 pkt 4 i art. 41 ust. 4ab ustawy o PIT spółka zobowiązana jest do pobrania zryczałtowanego podatku w wysokości 19% w momencie wypłaty dywidendy. Artykuł 28m ust. 2 ustawy o CIT zrównuje zaliczki na poczet przewidywanej dywidendy (podzielonego zysku) z dochodem z podzielonego zysku. W związku z czym także w przypadku wypłaty zaliczki na dywidendę Spółka zobowiązana jest do pobrania zryczałtowanego podatku.

Natomiast jak wynika z art. 30a ust. 19 ustawy o PIT w przypadku wypłaty dywidendy przez Spółkę zryczałtowany podatek podlega pomniejszeniu o 70% (w przypadku wypłaty ze spółki nie będącej małym podatnikiem CIT) lub 90% (w przypadku wypłaty ze spółki będącej małym podatnikiem CIT) kwoty odpowiadającej iloczynowi procentowego udziału wspólnika w zysku spółki liczonego na dzień nabycia przez niego prawa do wypłaty podzielonego zysku i należnego ryczału od dochodów spółek z zysku podzielonego tej spółki, z którego przychód ten został uzyskany.

Zgodnie z obecną linią interpretacyjną Dyrektora KIS w przypadku dywidend wypłacanych przez podatników estońskiego CIT możliwe jest zastosowanie odliczenia wskazanego w art. 30a ust. 19 ustawy o PIT już na poziomie zaliczek na poczet wypłaty dywidendy. Potwierdzają to m.in. interpretacje indywidualne wydawane przez Dyrektora Krajowej Informacji Skarbowej z:

- 27 września 2022 r. nr 0114-KDIP2-1.4011.491.2022.2.OK,
- 21 września 2022 r. nr 0115-KDIT1.4011.450.2022.1.JG,
- 25 sierpnia 2022 r. nr 0114-KDIP3-1.4011.550.2022.1.MG,
- 19 lipca 2022 r. nr 0113-KDIPT2-3.4011.407.2022.2.KS,
- 7 czerwca 2022 r. nr 0114-KDIP3-1.4011.329.2022.1.EC,
- 2 czerwca 2022 r. nr 0115-KDIT1.4011.176.2022.1.MR.

Powstały natomiast rozbieżności w interpretowaniu, w jaki sposób powinno dokonywać się kalkulacji podatku PIT.

Pierwotne stanowisko Dyrektora KIS

Pierwsza metoda zakłada, że podstawą opodatkowania w podatku PIT jest kwota faktycznie wypłaconego zysku, po potrąceniu ryczału od dochodów spółek należnego do zapłaty przez spółkę – podatek oblicza się od dywidendy pomniejszonej o należny podatek CIT, a następnie tak obliczony podatek obniża się o 70% lub 90% podatku CIT należnego z tytułu wypłaty zaliczki na dywidendę, taka metoda znajduje potwierdzenie m.in.:

- w interpretacji indywidualnej wydanej przez Dyrektora Krajowej Informacji Skarbowej z 5 sierpnia 2022 r. nr 0113-KDIPT2-3.4011.381.2022.3.AK;
- w interpretacji indywidualnej wydanej przez Dyrektora Krajowej Informacji Skarbowej z 21 stycznia 2022 r. nr 0112-KDIL2-1.4011.981.2021.4.DJ.

Jednakże interpretacje powołane powyżej „zniknęły” z systemu EUREKA.

Stosowanie tego sposobu wynikało także z projektu objaśnień z 8 grudnia 2020 r. - Przewodnik do Ryczału od dochodów spółek kapitałowych – przykład nr 52 na stronach 108-110.

Obecne stanowisko Dyrektora KIS

Drugi sposób zakłada, że podstawą opodatkowania w PIT jest kwota zysku przeznaczonego do podziału – podatek oblicza się od wypłaconej dywidendy (bez pomniejszania jej o należny podatek CIT), a następnie tak obliczony podatek obniża się o 70% lub 90% podatku CIT należnego z tytułu wypłaty zaliczki na dywidendę, taka metoda znajduje potwierdzenie m.in. w interpretacjach indywidualnych wydanych przez Dyrektora Krajowej Informacji Skarbowej z:

- 27 września 2022 r. nr 0112-KDIL2-1.4011.464.2022.2.TR,
- 23 sierpnia 2022 r. nr 0115-KDIT1.4011.338.2022.3.MR,
- 18 lipca 2022 r. nr 0115-KDIT1.4011.337.2022.4.MR,
- 25 sierpnia 2022 r. nr 0114-KDIP3-1.4011.550.2022.1.MG.

Najnowsze orzeczenia i interpretacje

➔ Odliczenie zapłaconego ryczału od dochodów spółek przy kalkulacji PIT pod lupą sądu cz. II

Aktualne stanowisko organów skarbowych wskazuje na prawidłowość drugiego z ww. sposobów. Należy zauważyć, że Ministerstwo Finansów wskazuje, że efektywne obciążenie dla podatników opodatkowanych CIT estońskim (innych niż małych) po wdrożeniu Polskiego Ładu jest na poziomie oraz 25 proc. Taki wynik jest możliwy tylko przy założeniu, że zapłacony przez spółkę podatek nie pomniejsza kwoty wypłaty na rzecz wspólnika. Na prawidłowość drugiego ze sposobów wskazują również objaśnienia podatkowe MF z dnia 23 grudnia 2021 r. – Przewodnik do Ryczału od dochodów spółek.

Kalkulacja

Poniżej kalkulacja należnego podatku PIT w obu wariantach, przy przeznaczeniu do podziału w ramach dywidendy 1 000 000 zł zysku netto wypracowanego w okresie objęcia opodatkowaniem ryczałem od dochodów spółek.

wariant	mały podatnik metoda 1	„duży” podatnik metoda 1	mały podatnik metoda 2	„duży” podatnik metoda 2
wypłacony zysk netto	1 000 000	1 000 000	1 000 000	1 000 000
należny ryczałt od dochodów spółek	$1\,000\,000 \times 10\% = 100\,000$	$1\,000\,000 \times 20\% = 200\,000$	$1\,000\,000 \times 10\% = 100\,000$	$1\,000\,000 \times 20\% = 200\,000$
podstawa podatku PIT	$1\,000\,000 - 100\,000 = 900\,000$	$1\,000\,000 - 200\,000 = 800\,000$	1 000 000	1 000 000
PIT przed zastosowaniem odliczenia	171 000	152 000	190 000	190 000
PIT po odliczeniu – należny	$171\,000 - 100\,000 \times 90\% = 81\,000\text{ zł}$	$152\,000 - 200\,000 \times 70\% = 12\,000\text{ zł}$	$190\,000 - 100\,000 \times 90\% = 100\,000\text{ zł}$	$190\,000 - 200\,000 \times 70\% = 50\,000\text{ zł}$
suma obciążeń PIT i CIT	$100\,000 + 81\,000 = 181\,000\text{ zł}$	$200\,000 + 12\,000 = 212\,000\text{ zł}$	$100\,000 + 100\,000 = 200\,000\text{ zł}$	$200\,000 + 50\,000 = 250\,000\text{ zł}$
efektywne opodatkowanie	18,1%	21,2%	20%	25%

Widać efektywne stawki opodatkowania wynikające z zastosowania metody zakładającej, że podstawa opodatkowania ryczałem i podstawa opodatkowania podatkiem PIT wypłacanej dywidendy są takie same jak wskazywane przez Ministerstwo Finansów w materiałach dotyczących ryczału od dochodów spółek.

Stanowisko WSA w Gliwicach

Za obecnym stanowiskiem Dyrektora KIS opowiedział się także WSA w Gliwicach w wyrokach z dnia 14 lutego 2023 r. sygn. akt I SA/GI 1178/22 oraz z dnia 16 lutego 2023 r. sygn. akt I SA/GI 1171/22.

Najnowsze orzeczenia i interpretacje

➡ Odliczenie zapłaconego ryczału od dochodów spółek przy kalkulacji PIT pod lupą sądu cz. III

WSA w powołanym wyroku z dnia 14 lutego 2023 r. uznał, że „Sposób obliczenia zaliczki na podatek dochodowy od osób fizycznych z tytułu wypłaty dywidendy z zysku wypracowanego w trakcie opodatkowania ryczałem od dochodów spółek odszedł od „dwufazowego” modelu naliczania podatku, który dotychczas był przyjęty w sytuacji opodatkowania dochodów spółki na zasadach ogólnych, tj. najpierw był naliczany podatek dochodowy od osób prawnych, w następnej kolejności od pomniejszonej o niego podstawy opodatkowania naliczano zryczałtowany podatek dochodowy. W efekcie mieliśmy do czynienia z „dwuetapowym” obliczaniem obciążeń podatkowych – najpierw bowiem obliczamy podatek spółki (CIT), a następnie od zysku pomniejszonego o CIT, obliczamy PIT od dywidendy. Powyższe nie będzie jednakże mieć zastosowania w przypadku spółek opodatkowanych ryczałem od dochodów spółek, na co wskazuje chociażby ministerialny Przewodnik do Ryczału od dochodów spółek z dnia 23 grudnia 2021 r. Z powyższego przewodnika wynika, że ta sama kwota będzie podstawą opodatkowania spółki, jak również podstawą opodatkowania podatku dochodowego z tytułu dywidendy.”.

Sąd wskazał także w powołanym wyroku z dnia 16 lutego 2023 r., że „w takiej sytuacji dochodziłoby do nieuprawnionego dwukrotnego pomniejszania należności podatkowych na gruncie ustawy o podatku dochodowym od osób fizycznych o ryczałt należny od dochodów Spółki, raz w podstawie opodatkowania, drugi raz wykorzystując wprowadzony do ustawy o podatku dochodowym od osób fizycznych „mechanizm” odliczenia zapłaconego ryczału od dochodów Spółki.”.

Najnowsze orzeczenia i interpretacje

MF przyznaje, że opłacenie zaległych składek ZUS przez płatnika nie powoduje powstania przychodu u ubezpieczonego – interpretacja ogólna.

Zgodnie z dotychczasowym (absurdalnym) stanowiskiem organów podatkowych (z Dyrektorem KIS na czele) w sytuacji, w której płatnik zobowiązany do odprowadzenia składek ZUS (pracodawca lub zleceniodawca) w części należnej od podatnika (pracownika lub zleceniobiorcy) nie odprowadził należnych składek ZUS w wymaganej wysokości, a następnie odprowadził te składki z opóźnieniem, po stronie podatnika powstawał przychód.

Na szczęście dla podatników, w interpretacji ogólnej z dnia 30 marca 2023 r. nr DD3.8203.1.2023 Minister Finansów zajął stanowisko reprezentowane dotychczas przez sądy administracyjne, zgodnie z którym w opisanej powyżej sytuacji nie powstaje przychód.

Wyjątkowo należy zgodzić się z Ministrem Finansów, bowiem dotychczasowe stanowisko organów podatkowych nie uwzględniało tego, że to płatnik odpowiada za obliczenie, pobranie i wpłacenie składek oraz za ewentualne zaległości, a ubezpieczony (nasz podatnik) nie ponosi za te składki żadnej odpowiedzialności, a w szczególności nie jest zobowiązany do ich zapłaty jeśli płatnik nie uiszcza ich w prawidłowej wysokości.

Najnowsze orzeczenia i interpretacje

➡ Skutki zwrotu środków z IKZE.

IKZE, czyli indywidualne konto zabezpieczenia emerytalnego (IKZE), jest jedną z form gromadzenia oszczędności emerytalnych. Korzystanie z tej formy oszczędzania daje prawo do ulgi podatkowej w postaci pomniejszenia w zeznaniu rocznym podstawy opodatkowania o wartość dokonywanych wpłat.

Kwoty otrzymywane w związku z likwidacją IKZE, nie zostały wymienione w ustawie o PIT jako zwolnione od opodatkowania (art. 21 ustawy o PIT). Stąd przyjąć należy, że otrzymywane z tego tytułu przychody stanowią tzw. przychody z innych źródeł, o których mowa w art. 20 ust. 1 ustawy o PIT.

Zgodnie z treścią art. 30 ust. 1 pkt 14 ustawy o PIT od kwoty wypłat z IKZE, w tym wypłat na rzecz osoby uprawnionej na wypadek śmierci oszczędzającego, dokonanych na podstawie art. 34a ust. 1 pkt 2 ustawy z dnia 20 kwietnia 2004 r. o indywidualnych kontach emerytalnych oraz indywidualnych kontach zabezpieczenia emerytalnego, pobiera się zryczałtowany podatek dochodowy w wysokości 10 % przychodu.

Wypłata środków w związku z likwidacją IKZE nie powoduje obowiązku korygowania zeznań za lata poprzednie, w których podatnik skorzystał z ulgi podatkowej. Zgodnie z art. 26 ust. 1 pkt ustawy o PIT podstawę obliczenia podatku stanowi dochód po odliczeniu m.in. kwot wpłat na indywidualne konto zabezpieczenia emerytalnego dokonanych przez podatnika w roku podatkowym, do wysokości określonej w przepisach o indywidualnych kontach zabezpieczenia emerytalnego.

Natomiast korekty ulgi podatnik powinien dokonać w zeznaniu podatkowym składanym za rok, w którym otrzymał zwrot środków, jeżeli dokonał takie odliczenia. Należy tu zwrócić uwagę na treść art. 45 ust. 3a ustawy o PIT. Zgodnie z tym przepisem, jeżeli podatnik, obliczając podatek należny, dokonał odliczeń od dochodu, podstawy obliczenia podatku lub podatku, a następnie otrzymał zwrot odliczonych kwot (w całości lub w części), w zeznaniu podatkowym składanym za rok podatkowy, w którym otrzymał ten zwrot, dolicza odpowiednio kwoty poprzednio odliczone. Podatnik nie ma obowiązku korygować zeznań za lata poprzednie, w których skorzystano z ulgi związanej ze wpłatami na IKZE. Jednak w roku, w którym otrzymał zwrot, w związku z likwidacją nie ma już prawa do dokonywania odliczeń z tytułu wpłat na IKZE.

Potwierdził to DKIS w interpretacji nr 0113-KDWPT.4011.41.2023.1.SK wydanej w dniu 27.06.2023 r. Wnioskodawczyni zwróciła się z zapytaniem dotyczącym zlikwidowania IKZE w trakcie roku a prawa podatnika do odliczenia od dochodu wpłat na IKZE, dokonanych w trakcie obowiązywania umowy o prowadzenie IKZE. Czy w danym roku do momentu likwidacji i wypłaty środków i IKZE.

DKIS nie przyznał racji Wnioskodawczyni, wskazując na przepis art. 26 ust. 13a ustawy o PIT, z którego jednoznacznie wynika, że odliczenie o którym mowa m.in. w art. 26 ust. 1 pkt 2b, przysługuje pod warunkiem, że wydatki te nie zostały zwrócone podatnikowi w jakiegokolwiek formie. Zatem, w przypadku gdy dochodzi do zwrotu wpłat na IKZE za dany rok podatkowy w jakiegokolwiek formie w tym samym roku, to podatnik, ustalając podstawę obliczenia podatku, nie dokonuje odliczenia wpłat zwróconych. Natomiast jak wynika z opisu sprawy w związku z likwidacją konta IKZE środki na nim zgromadzone, w tym wpłata dokonana przez Panią w dniu 10 marca 2022 r. zostały Pani zwrócone w tym samym roku.

Zatem likwidacja IKZE będzie najbardziej korzystna na początku roku podatkowego.

eureka.mf.gov.pl

Najnowsze orzeczenia i interpretacje

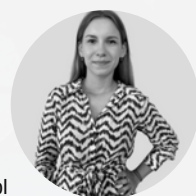
➔ Udokumentowanie przez Spółkę korekty cen transferowych.

Dyrektor KIS wydał 15.06.2023 (data publikacji 26.06.2023) interpretację indywidualną (sygn. 0111-KDIB3-1.4012.346.2023.2.KO) dotyczącą udokumentowania korekty cen transferowych.

Pytanie: Czy planowana przez Spółkę korekta powinna być udokumentowana fakturą czy innym dokumentem księgowym?

Stan faktyczny: Spółka X jest producentem, której 100% udziałowcem jest spółka Y, prowadząca działalność dystrybucyjną produktów Spółki X na rynkach zagranicznych. Wartość transakcji pomiędzy podmiotami powiązanymi w latach 2019-2022 nie przekroczyła 10 mln zł, więc Spółka X nie była zobowiązana do przygotowywania dokumentacji cen transferowych. Jednak w 2023 roku zewnętrzny doradca sporządził analizę cen transferowych, która wykazała, że ceny sprzedaży pomiędzy Spółką X a Udziałowcem były zbyt niskie. W związku z tym, Spółka X planuje dokonać korekty przychodów w okresie od 2019 do 2022 roku poprzez obciążenie Udziałowca dodatkowym wynagrodzeniem. Celem korekty jest dostosowanie rentowności Spółki X i Udziałowca do warunków rynkowych. Planowana przez Spółkę korekta cen transferowych jest ściśle związana z konkretnymi transakcjami dokonywanymi z Udziałowcem, w związku z tym Spółka jest w stanie przyporządkować odpowiednie części wartości korekty do poszczególnych faktur, które dokumentują transakcje z Udziałowcem.

Wnioski: Zgodnie z obowiązującym stanem prawnym oraz przedstawionym opisem sprawy, należy stwierdzić, że w przypadku planowanej korekty cen sprzedaży, która ma polegać na podwyższeniu cen za wcześniejsze dostawy towarów, będzie konieczne wystawienie faktur korygujących. Wprowadzenie takiej korekty ma wpływ na podstawę opodatkowania podatkiem VAT oraz kwotę podatku VAT należnego. Dodatkowe rozliczenia polegające na podwyższeniu cen towarów w celu zapewnienia dochodowości na poziomie rynkowym są objęte przepisem art. 29a ustawy o VAT, a zatem wymagają wystawienia faktur korygujących zgodnie z art. 106j ustawy o VAT. W przypadku opisywanej sytuacji, gdzie planowana korekta ma polegać na podwyższeniu cen sprzedaży towarów, nie będzie możliwe zastosowanie przepisu art. 106j ust. 3 ustawy o VAT, który dotyczy wystawiania faktur zbiorczych w przypadku udzielania opustu lub obniżki ceny. **Zatem w opisanym przypadku, konieczne będzie wystawienie indywidualnych faktur korygujących, ponieważ cena zostanie podwyższona, a nie obniżona.**

TEMATY TYGODNIA

➡ Dyrektor KIS uzyska specjalistyczne wsparcie przy wydawaniu Interpretacji indywidualnych.

W ostatnim czasie szerokim echem medialnym odbiła się informacja o rozpoczęciu konsultacji podatkowych w sprawie zmian w ordynacji podatkowej. Zdaniem wielu ekspertów podatkowych, najbardziej znaczące okazują się przewidywane zmiany w instytucji tzw. interpretacji indywidualnych. I tak, jeśli wszystko pójdzie zgodnie z planem, to już za kilka miesięcy będziemy mieli do czynienia nie tylko ze wzrostem opłat za każdy wniosek, ale również limitem czasowym obowiązywania interpretacji – interpretacje podatkowe będą ważne tylko 5 lat.

Warto jednak zwrócić uwagę na to, że te najgłośniejsze zmiany stanowią tylko część całego projektu, bardzo ciekawym rozwiązaniem może okazać się nowe „narzędzie” w które zostanie wyposażony Dyrektor Krajowej Informacji Skarbowej – mowa tutaj oczywiście o możliwości występowania przez ten organ do innego właściwego organu posiadającego wiedzę w danej dziedzinie (art. 1 pkt 8 projektu).

Jak czytamy w uzasadnieniu do projektu, obecne przepisy dotyczące interpretacji indywidualnych nie dają prawa do zasięgania opinii innych kompetentnych organów czy analizy dokumentów, a samo rozstrzygnięcie organu wydawane jest tylko i wyłącznie na podstawie opisu przedstawionego przez Wnioskodawcę, który w miarę możliwości jest rozszerzany o pytania kierowane w stronę zainteresowanego. Zdaniem projektodawców niejednokrotnie prawidłowa interpretacja przepisów podatkowych, wymaga analizy przepisów niepodatkowych, do czego aktualnie organ nie jest uprawniony, a co gorsze może nie posiadać wiedzy o charakterze specjalistycznym w danej dziedzinie, której dotyczy prawo podatkowe.

Trudno nie zgodzić się ze słusznością powyższego uzasadnienia, prawo podatkowe w obecnym wymiarze jest na tyle rozbudowaną dziedziną, że jej powiązania z przepisami niepodatkowymi stanowią niekiedy wręcz element niezbędny opisu stanu faktycznego i niewątpliwie mają bezpośredni wpływ na problemy przedstawiane we wnioskach o wydanie interpretacji.

W konsekwencji, ruch ten należy ocenić pozytywnie, szczególnie że zgodnie z procedowanymi założeniami wystąpienie do innego, właściwego organu posiadającego specjalistyczną wiedzę, nie będzie miało wpływu na czas w jakim Dyrektor KIS będzie zobowiązany do wydania interpretacji indywidualnej. Ciekawym rozwiązaniem wydaje się również możliwość wykorzystania uzyskanej wcześniej opinii i na potrzeby rozpatrywania innych wniosków o wydanie interpretacji indywidualnej obejmujących tożsame zagadnienie.

Nie mniej jednak na gruncie obecnych założeń pojawia się wiele wątpliwości natury praktycznej, obecnie procedowana ustawa wskazuje na możliwość wystąpienia przez Dyrektora KIS do innego organu posiadającego wiedzę o charakterze specjalistycznym – katalog włączeń w zakresie zapytania jest bardzo wąski i obejmuje tylko trzy podmioty: naczelnika urzędu skarbowego, naczelnika urzędu celnoskarbowego i dyrektora izby administracji skarbowej. Tym samym oznacza to, że każdy inny organ będzie obowiązany do zajęcia stanowiska w sprawie na prośbę Dyrektora KIS i będzie miał na to tylko 30 dni, nie wiemy jednak jakie sankcję będą groziły za niedochowanie tego terminu.

Ciekawym problemem wydaje się również samo wydanie stanowiska przez taki specjalistyczny organ, na ten moment nie wiemy czy taka odpowiedź będzie wiążąca dla Dyrektora KIS, czy może jednak będzie stanowiła pewnego rodzaju drogowskaz do wydania ostatecznej decyzji. W przypadku tej drugiej możliwości istnieje pewnego rodzaju ryzyko generowania niepotrzebnej pracy wielu organów.

Nie mniej jednak w ogólnym ujęciu zaproponowane przez Ustawodawcę zmiany w zakresie możliwości wystąpienia przez Dyrektora KIS do organu posiadającego specjalistyczną wiedzę, należy ocenić pozytywnie. Nie podlega wątpliwości, że będzie to miało bezpośredni wpływ na poprawę jakości wydawanych interpretacji. Jednocześnie pozostaje mieć nadzieję, że wprowadzenie tej zmiany wyeliminuje z rzeczywistości podatkowej sytuację w której Organ przerzucał na Wnioskodawcę obowiązek ustalania pewnych elementów stanowiących część zapytania, niekiedy odmawiając zabrania stanowiska w danej sprawie. Dotyczy to w szczególności pytań w stronę Wnioskodawców w zakresie tego, czy aktywność ich firm stanowi działalność B+R, czy sytuacji wskazania właściwej stawki ryczałtu (podania symbol PKWiU).

TEMATY TYGODNIA

Kiedy istnieje możliwość potrącenia przysługującej nam wierzytelności w przypadku przelania przysługujących wobec nas wierzytelności? cz. I

Na wstępie należy zaznaczyć jaką wierzytelność może zostać potrącona. Potrącenie wierzytelności jest bowiem jedynie możliwe wtedy, kiedy spełnione są **jednocześnie** następujące przesłanki:

- dwie osoby/podmioty gospodarcze są jednocześnie względem siebie wierzycielem i dłużnikiem,
- przedmiotem obu wierzytelności są pieniądze (lub rzeczy tej samej jakości oznaczone tylko co do gatunku),
- wierzytelności są wymagalne (takie, których termin płatności minął)
- wierzytelności mogą być dochodzone przed sądem lub przed innym organem państwowym.

Następnie w celu ustalenia, czy występuje możliwość potrącenia przysługującej dłużnikowi wierzytelności, należy rozróżnić 3 sytuację, tj. gdy:

- chcemy potrącić wierzytelność istniejącą,
- chcemy potrącić wierzytelność przyszłą (nieistniejącą w dniu zawiadomienia o przelewie),
- w zawiadomieniu o przelewie dłużnik złożył oświadczenie o zrzeczeniu się prawa do dokonywania wzajemnych potrąceń.

Potrącenie wierzytelności istniejącej:

Przy ustalaniu możliwości potrącenia wierzytelności istniejącej konieczne jest **łącznie** spełnienie dwóch następujących warunków:

- Wierzytelność wobec cedenta (zbywca wierzytelności) stała się wymagalna (jej termin płatności minął) zanim wymagalna stała się przelana wierzytelność.

Przykład:

Termin płatności wystawionej przez nas wobec firmy X upłynął **15 czerwca 2023 r.**, a termin wymagalności z przelanej przez firmę X wierzytelności upłynął **20 czerwca 2023 r.**

- Dłużnik może z przelanej wierzytelności potrącić wierzytelność, która mu przysługuje względem zbywcy, **jeżeli nabył ją przed powzięciem wiadomości o przelewie** (otrzymaniu zawiadomienia o przelewie).

*powstania wierzytelności nie należy mylić z terminem jej wymagalności.

Przykład:

Nasza wierzytelność wobec firmy X powstała w dniu **15 maja 2023 r.**, a firma X zawiadomiła o przelewie **16 maja 2023 r.**

Potrącenie wierzytelności przyszłej:

W przypadku wierzytelności, która powstała dopiero po zawiadomieniu o przelewie konieczne jest spełnienie jedynie jednego warunku w celu dokonania potrącenia przysługującej nam wierzytelności, tj. nasza wierzytelność wobec cedenta (zbywca wierzytelności) musi stać się wymagalna (jej termin płatności musi minąć) zanim wymagalna stanie się przelana wierzytelność.

Przykład:

Termin płatności wystawionej przez nas wobec firmy X upłynął **15 czerwca 2023 r.**, a termin wymagalności z przelanej przez firmę X wierzytelności upłynął **20 czerwca 2023 r.**

TEMATY TYGODNIA

Kiedy istnieje możliwość potrącenia przysługującej nam wierzytelności w przypadku przelania przysługujących wobec nas wierzytelności? cz. II

Sytuacja, w której w zawiadomieniu o przelewie złożyliśmy oświadczenie o zrzeczeniu się prawa do dokonywania wzajemnych potrąceń.

Analogiczny stan faktyczny został przedstawiony w wyroku Sądu Apelacyjnego w Katowicach z dnia 17 marca 2017 r. (sygn. akt. V ACa 250/16), w którym o fakcie zawarcia umowy przelewu wierzytelności dochodzonej pozwem pozwany został zawiadomiony pismem, na którym to zawiadomieniu pozwany oświadczył, że uznaje wierzytelności za nieobciążone potrąceniami. W rozpoznawanej sprawie Sąd Apelacyjny ustalił, iż apelujący **nie zrzekł się zarzutu potrącenia istniejącej wierzytelności, lecz niewymagalnej**. W analizowanym przez Sąd stanie faktycznym stwierdzono jednoznacznie, że „Pozwany oświadczenie odnosił do skutecznego zarzutu potrącenia wierzytelności, to jest wierzytelności **istniejącej i wymagalnej**. Wierzytelność przysługująca mu w stosunku do faktora – pożyczkobiorcy w dacie złożenia oświadczenia jak wskazano istniała, **ale nie była wymagalna**, zatem w tej dacie oświadczenia nie przysługiwał mu skuteczny zarzut potrącenia wierzytelności, który mógłby podnieść w stosunku do wierzytelności będącej przedmiotem umowy przelewu”.

W przypadku zatem sytuacji, w której złożyliśmy oświadczenie o zrzeczeniu się zarzutu potrącenia w celu ustalenia, czy faktycznie istnieje możliwość dokonania potrącenia należy zbadać wystąpienie łącznie następujących warunków:

- Wierzytelność nam przysługująca nie była wymagalna w momencie złożenia oświadczenia o zrzeczeniu się zarzutu potrącenia, tj. termin płatności przysługujących nam wierzytelności nie upłynął na dzień złożenia oświadczenia o zrzeczeniu się zarzutu potrącenia.

Przykład:

Oświadczenie o zrzeczeniu się zarzutu potrącenia zostaje podpisane **18 listopada 2023 r.**, a wierzytelność nam przysługująca jest wymagalna **19 listopada 2023 r.**

- Wierzytelność wobec cedenta (zbywca wierzytelności) stała się wymagalna (jej termin płatności minął) zanim wymagalna stała się przelana wierzytelność.

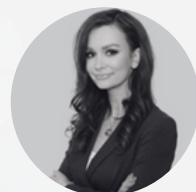
Przykład:

Termin płatności wystawionej przez nas faktury wobec firmy X upłynął **19 listopada 2023 r.**, a termin wymagalności z przelanej przez firmę X wierzytelności upłynął **20 listopada 2023 r.**

- **Warunek stosowany tylko w przypadku wierzytelności istniejących (z wyłączeniem przyszłych)** - dłużnik może z przelanej wierzytelności potrącić wierzytelność, która mu przysługuje względem zbywcy, **jeżeli nabył ją przed powzięciem wiadomości o przelewie** (otrzymaniu zawiadomienia o przelewie).

Przykład:

Nasza wierzytelność wobec firmy X powstała w dniu **17 listopada 2023 r.**, a firma X zawiadomiła o przelewie **18 listopada 2023 r.**

TEMATY TYGODNIA

➡ Skutki podatkowe rozparcelowania i sprzedaży działki otrzymanej w darowiźnie.

Z wnioskiem o wydanie interpretacji indywidualnej wystąpił podatnik, który w 2017 roku otrzymał darowiznę od rodziców do majątku prywatnego w postaci działki rolnej o powierzchni ok. 5 ha. Początkowo działka ta została oddana w dzierżawę na okres od 2017 do 2021 roku, później jednak podatnik zdecydował się na wystąpienie o decyzję o warunkach zabudowy oraz podział nieruchomości na 35 działek wraz z dwiema drogami wewnętrznymi zapewniającymi wydzielonym działkom dostęp do drogi publicznej. W tym czasie zostały sprzedane 3 działki bez warunków zabudowy w roku 2021, a 20 działek zostało przeznaczonych do sprzedania już z warunkami zabudowy w roku 2022. Kwotę ze sprzedaży działek Wnioskodawca zamierzał przeznaczyć na spłatę kredytu na dom, w którym aktualnie mieszka a także przeprowadzenie wymaganych prac remontowo-wykończeniowych. Pozostałą kwotę ze sprzedaży działek Wnioskodawca chciał przeznaczyć na zakup mieszkania lub działki budowlanej wraz z budową domu mieszkalnego na potrzeby własne. Dodatkowo, podatnik prowadzi działalność gospodarczą - roboty związane z budową rurociągów przemysłowych i sieci rozdzielczych, jednakże sprzedaż działek nie ma z nią związku. Pytanie wnioskodawcy dotyczyło możliwości skorzystania z ulgi mieszkaniowej ze względu na przeznaczenie kwoty ze sprzedaży działek na wyżej wskazane cele. Podatnik stał na stanowisku, iż jest uprawniony do skorzystania z ulgi mieszkaniowej, ponieważ sprzedaż działek nie ma na celu inwestowania a konieczność zaspokojenia potrzeb życiowych.

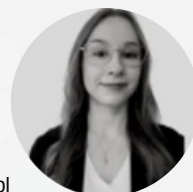
Dyrektor KIS nie zgodził się z powyższym stanowiskiem (interpretacja indywidualna z dnia 5.07.2022 r., nr 0114-KDIP3-2.4011.133.2022.3.MJ). Wskazał, iż sprzedaż nieruchomości przed upływem 5 lat, licząc od końca roku kalendarzowego, w którym nastąpiło nabycie lub wybudowanie, podlega opodatkowaniu podatkiem dochodowym zgodnie z art. 10 ust. 1 pkt 8 lit. a-c ustawy o PIT. Organ zwrócił także uwagę na zorganizowany charakter działania Wnioskodawcy w postaci podejmowania czynności zmierzających do zwiększenia wartości przedmiotowych działek poprzez wystąpienie o warunki zabudowy oraz podział nieruchomości na mniejsze działki, co należy uznać za pozarolniczą działalność gospodarczą, o której mowa w art. 10 ust. 1 pkt 3 ustawy o PIT. W konsekwencji podatnik nie będzie miał możliwości zastosowania zwolnienia przedmiotowego wskazanego w art. 21 ust. 1 pkt 131 w zw. z art. 21 ust. 25 ustawy o PIT, tj. ulgi mieszkaniowej.

Sprawę rozstrzygnął dopiero NSA, który przyznał rację Wnioskodawcy. Sąd wskazał na trudności, jakie występują przy jednoznacznym wskazaniu, gdzie przebiega granica między tym, co stanowi obrót nieprofesjonalny, a tym co należy rozpoznawać jako czynności związane z prowadzeniem pozarolniczej działalności gospodarczej. Jak zauważono, kluczowa jest odpowiedź na pytanie, w jakiej sytuacji przychody ze zbycia składników majątkowych podatnika, które nie stanowią elementu przedsiębiorstwa, powinny zostać zaliczone do przychodów z pozarolniczej działalności gospodarczej (art. 10 ust. 1 pkt 3 ustawy o PIT), a w jakiej do przychodów z odpłatnego zbycia mienia (art. 10 ust. 1 pkt 8 ustawy o PIT). Zdaniem NSA, w rozpatrywanej sprawie nie można przyjąć, iż działania podatnika mają charakter zorganizowany, profesjonalny czy też ciągły. Działania te należy uznać - w ocenie NSA - za zarząd majątkiem prywatnym, którego celem jest zaspokojenie własnych potrzeb życiowych. W wyroku wskazano, iż: „Sam podział przez właściciela jednej nieruchomości na kilka, a nawet kilkanaście działek, w tym także koniecznych do prawidłowego korzystania z działek dróg, a następnie ich sprzedaż nie może jednoznacznie świadczyć o zorganizowanej i ciągłej działalności gospodarczej, a raczej wskazuje na elementy związane z prawidłowym gospodarowaniem własnym, osobistym mieniem. (...) Nie można zgodzić się ze stanowiskiem, że nabycie nieruchomości gruntowej w drodze darowizny, następnie jej podział i potencjalna możliwość zmiany ich przeznaczenia, miałyby wykazywać cechy zorganizowania, ciągłości i trwałości działalności gospodarczej. Gospodarowanie własnym mieniem nie może zostać zarezerwowane wyłącznie do czynności jednorazowych.

Sukcesywne zbywanie działek jako części wydzielonych z jednego zbioru (jednej nieruchomości gruntowej) nie świadczy o systematycznych, ciągłych działaniach związanych z profesjonalnym nabywaniem i sprzedażą nieruchomości. O zorganizowaniu w świetle art. 5a pkt 6 u.p.d.o.f. nie może świadczyć też uzyskanie warunków zabudowy, które w efekcie podniosły wartość działek. Podkreślenia jednak wymaga, że działania te mieszczą się w pojęciu prawidłowego gospodarowania (gospodarności) własnym mieniem”.

Źródło: Wyrok NSA z 16.05.2023 r., sygn. II FSK 21/23

Autor:
Katarzyna Zielińska
Konsultant Podatkowy
katarzyna.zielinska@ltca.pl

Co w prawie piszczy?

Amortyzacja lokali mieszkalnych! WSA w Łodzi.

Podatnik może zaliczać do kosztów uzyskania przychodów odpisy amortyzacyjne, od nieruchomości mieszkalnych wprowadzonych do ewidencji środków trwałych do 31 grudnia 2021 r., do momentu ich pełnej amortyzacji, czyli też po 2022 r.

Z uwagi na brak zdolności do orzekania przez TK, Wojewódzki Sąd Administracyjny w Łodzi sam wskazał na oczywistą niezgodność przepisów o zakazie amortyzacji z konstytucyjną zasadą praw nabytych.

Przyznam, że ostatnio narzekałem troszkę na profiskalną linię orzeczniczą sądów administracyjnych, ale dzisiejszy wyrok przywraca mi wiarę.

Wyrok WSA w Łodzi z 27 czerwca 2023 r. sygn. akt. I SA/Łd 258/23

Autor: **Marcin Zarzycki** / Adwokat, Doradca podatkowy / marcin.zarzycki@ltca.pl

[Chcesz dowiedzieć się więcej o podatkach?](#)
[Odwiedź naszą stronę Podatki bez tajemnic](#)

Idą zmiany w składce zdrowotnej.

Jak donosi Dziennik Gazeta Prawna Ministerstwo Finansów i ZUS pracują nad kolejną modyfikacją zasad rozliczania składek zdrowotnych dla przedsiębiorców!

Pierwsze przecieki wskazują na ujednolicenie zasad naliczania składek na wzór tych, które mają teraz podatnicy na ryczałcie od przychodów ewidencjonowanych, czyli składki byłyby liczone ryczałtowo w zależności od wysokości uzyskiwanych przychodów (dochodów).

Pomysł zacny, ale pojawiają się jednak pewne wątpliwości, skąd ta nagła zmiana podejścia?

Czy MF zorientowało się, że zmiany wprowadzone Polskim Ładem nie były tak cudowne, jak próbowano nam wmówić? Czy może to tylko kielbasa wyborcza?

Link do artykułu: facebook.com

Autor: **Marcin Zarzycki** / Adwokat, Doradca podatkowy / marcin.zarzycki@ltca.pl

KSeF - zaktualizowana wersja wzoru struktury FA(2).

MF opublikowało zaktualizowaną wersję wzoru struktury logicznej FA(2) na ePUAP. Jak czytamy w najnowszym komunikacie, od lipca do sierpnia 2023 r. na środowisku testowym będą funkcjonowały równocześnie dwie wersje struktur logicznych - FA(1) oraz FA(2).

Zaktualizowana struktura logiczna FA(2) została opracowana w oparciu o opinie przesłane podczas konsultacji podatkowych oraz postulaty zgłoszone w trakcie spotkań z organizacjami przedsiębiorców, księgowych i biegłych rewidentów oraz przez sektor IT.

Więcej informacji: gov.pl

Autor: **Tomasz Kraśniewski** / Konsultant Podatkowy / tomasz.krasniewski@ltca.pl

Konsolidacja wydawania wiążących informacji podatkowych i celnych.

Jak czytamy w komunikacie KAS od 1 lipca w ramach Pakietu Slim VAT 3 nastąpiła konsolidacja wydawania wiążących informacji podatkowych i celnych. Polega ona na wyznaczeniu Dyrektora KIS jako organu właściwego do wydawania, oprócz wiążących informacji stawkowych (WIS), również wiążących informacji taryfowych (WIT), wiążących informacji o pochodzeniu (WIP) oraz wiążących informacji akcyzowych (WIA).

Oznacza to, że od 1 lipca 2023 r. wszystkie wiążące informacje wydaje Dyrektor Krajowej Informacji Skarbowej (KIS). Co istotne – złożenie wniosku o wydanie WIS nie podlega opłacie.

Więcej informacji: gov.pl

Autor: **Tomasz Kraśniewski** / Konsultant Podatkowy / tomasz.krasniewski@ltca.pl

Szkolimy się z LTCA

W najbliższym czasie mamy przyjemność spotkać się z Państwem na:

WEBINARACH

07/07	INWESTYCJE W RACHUNKOWOŚCI Katarzyna Trzpiola	<u>ZAPISZ SIĘ!</u>
11/07	URLOP WYCHOWAWCZY A DODATKOWE ZATRUDNIENIE Agnieszka Łapińska	<u>ZAPISZ SIĘ!</u>
21/07	METODY UWIERZYTELNIENIA PODMIOTÓW KORZYSTAJĄCYCH Z KSEF Kajetan Kubicz / Urszula Mazurek	<u>ZAPISZ SIĘ!</u>

SZKOLENIA

11/07	ESTOŃSKI CIT - ZASADY FUNKCJONOWANIA I ROZLICZEŃ W TYM MODELU OPODATKOWANIA Adrian Kęmpirski / Diana Guzek	<u>ZAPISZ SIĘ!</u>
13/07	INWESTYCJE W INSTRUMENTY FINANSOWE – UJĘCIE W KSIĘGACH PODMIOTÓW NIEFINANSOWYCH Katarzyna Trzpiola	<u>ZAPISZ SIĘ!</u>
18/07	URLOPY ZWIĄZANE Z MACIERZYŃSTWEM W ASPEKcie KADROWYM I PŁACOWYM Agnieszka Łapińska	<u>ZAPISZ SIĘ!</u>

LTCA

ADWOKACI I DORADCY PODATKOWI

Zapraszamy do kontaktu

[Marcin Zarzycki](#)

Adwokat, Doradca podatkowy
tel.: 504 147 871
e-mail: marcin.zarzycki@ltca.pl

[Urszula Zielińska](#)

Doradca podatkowy
tel.: 790 366 460
e-mail: urszula.zielinska@ltca.pl

[Tomasz Kraśniewski](#)

Konsultant Podatkowy
e-mail: tomasz.krasniewski@ltca.pl

LTCA Zarzycki Niebudek Kubicz sp.k.
ul. Miodowa 1, 00 - 080 Warszawa
e: biuro@ltca.pl
t: 795-000-007

www.ltca.pl
www.akademialtca.pl